

HOTEL ADONIS*****

Wat als de werkelijkheid mooier wordt dan de droom?

Erik Segers

Hotel Adonis*****

2021 Good Stuff! Books Antwerpen

© 2021 Good Stuff! Books, Erik Segers

www.goodstuffbooks.be

Good Stuff! CommV

Kontich, Antwerpen

Ontwerp cover: Sigrid Vanhoutte

Illustratie cover: Artworkids, Sigrid Vanhoutte

Foto auteur: Sigrid Vanhoutte

Redactie en lay-out: Good Stuff! Text & Graphix

Met cyclopische dank aan proeflezers Patrick Bockstael en

Hugo Van den Bosch (alias Godart Bosmans)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8298 719 5

NUR 301

D/2021/14.210/03

*Even as the sun with purple-colour'd face
Had ta'en his last leave of the weeping morn,
Rose-cheek'd Adonis tried him to the chase;
Hunting he lov'd, but love he laugh'd to scorn;
Sick-thoughted Venus makes amain unto him,
And like a bold-fac'd suitor 'gins to woo him.*

William Shakespeare

Wilde dromen, hete dromen, natte dromen.

1

ένα (ena) ♂

‘Hotel Adonis*****’. Zo stond het in de reisbrochure. Op papier zag het er netjes uit, in ’t echt ook wel. Het witte, imposante gebouw glom als een glimmende glimworm. Maar er was een reukje aan. Daar had Victor Vogelmanns een neus voor.

‘U ziet er goed uit, meneer,’ zei de receptioniste, een blonde del met een pijpmondje, lange krulharen en een overduidelijk Hollands accent. ‘Wees welkom. Als u even wilt bekomen van de lange reis, raad ik u een bezoek aan onze jacuzzi aan. U kan er zo meteen in.’ Ze wees een deurtje aan waarop stond ‘jacuzzi for you’.

‘For you?’ zei Victor.

‘For you,’ zei ze. ‘Of als u wilt: for you and me. Als u het belieft dat we samen de jacuzzi induiken, dan kan dat geregeld worden.’ Ze nam een blad van haar desk en zei: ‘Er zijn wel nog een paar gaatjes vrij. Vandaag om 17u45, 19u15 of 22u30. Morgen is er nog meer keuze.’

‘Straks om 17u45 is prima voor mij,’ besliste Victor snel. Ja, hij had er wel zin in. ‘Zon, zee en zin,’ zo had hij in de brochure gelezen waarin het hotel werd aangeprezen als een unieke vakantiebestemming voor een onvergetelijke belevenis.

‘Prima keuze,’ zei ze. ‘Ik ben Xara, en ik zal u met plezier verwennen in de jacuzzi. Want ik wil het nog eens herhalen: u ziet er echt heel goed uit, meneer.’

‘Dat was de bedoeling, niet?’ zei Victor. ‘Anders was ik er niet ingekomen, toch?’

‘Hoe bedoelt u?’ zei Xara, die wel van de knapsten was maar misschien niet van de slimsten.

‘Dat je toch van te voren wist hoe ik eruit zou zien. Ik heb behoorlijk wat foto’s van mezelf moeten doorsturen.’

‘Ja, klopt,’ zei ze. ‘Mooie foto’s waren het. Ze nam een mapje van haar desk waarop z’n naam stond, opende het, bekeek een aantal prenten en zei: ‘En het zijn nog altijd mooie foto’s. U bent dan ook een mooie man, meneer Vogelmans.’

‘Zeg maar Victor,’ zei hij.

‘U bent een mooie man, Victor,’ zei ze.

‘Je mag me tutoyeren, hoor,’ zei hij. ‘We kennen mekaar nu toch al even.’ Hij keek op z’n horloge en zei: ‘Toch al bijna twee minuten. Een mooie meid als jij mag ‘je’ tegen me zeggen.’

‘Ik zal je met plezier tutoyeren,’ zei ze. Het leek of ze de betekenis van het werkwoord niet helemaal begreep, maar dat deed er niet toe. Als er maar getutoyeerd zou worden, dacht Victor, die lichtjes glimlachte vanwege de bijgedachten die door z’n hoofd flitsten.

‘Dank je wel,’ zei hij. ‘Dan zie ik je straks wel in de jacuzzi.’

‘The pleasure will be mine, and yours too,’ zei ze met een knipoogje dat hem best beviel. Het deed hem al vol verlangen uitkijken naar een eerste vakantiepleziertje. De brochure had er veel beloofd. Iets te veel, misschien, zo leek hem. Z’n neus had hem nog maar zelden bedro-

gen. Hij had dan ook wel best een grote neus, en daar was hij trots op. Het viel ook op, blijkbaar.

‘Je hebt een grote neus,’ zei de receptioniste, en dan wat ondeugend. ‘Je weet wat ze zeggen over mensen met een grote neus...’

‘Jij weet het ook,’ zei ik. ‘Want je hebt m’n foto’s gezien. Je weet alles over mij.’

‘Ik zal het straks allemaal wel in je levende lijf zien,’ zei ze. Ze sprak een beetje raar, maar dat vond Victor net leuk. ‘En jij mag me dan ook bekijken. Wat je wilt, mag je zien, zoveel je wilt. Zo gaat dat hier. De klant is koning. Adonis is koning.’

‘Klinkt veelbelovend, Xara,’ zei Victor. ‘Ik heb al veel gedroomd over dit hotel. Wilde dromen, hete dromen, natte dromen.’

‘Dan heb jij goed gedroomd,’ zei Xara. ‘Wild, heet en nat, dat komt hier allemaal op je pad. En wat je droomt, wordt waar. Meer zelfs.’

‘Wat bedoel je?’

‘Je ontdekt het wel,’ zei de knappe receptioniste, die Victor de code van z’n kamer gaf. ‘Je krijgt suite 333 op de derde verdieping, met uitzicht op de zee. Er zijn twee douches. Moet je zeker allebei proberen. Speciaal, hoor.’

‘Een douche is een douche, hè.’

‘Maar niet in Hotel Adonis. Hier is alles speciaal.’

‘Ik ben benieuwd. En wat doe ik met de code? Vanbuiten leren?’

‘Dat kun je proberen,’ zei Xara.

Victor opende de zilveren envelop en las de code: 84756363046868628684688286262662VTZO920927Y8782872878782.

Xara zag Victor de wenkbrauwen fronsen en zei: ‘Daar ben je wel even mee zoet, hè? We zullen in de jacuzzi wel

wat oefenen op die code. Ik ken een paar trucjes om ze snel en makkelijk te memoriseren.'

'Moet ik die code intikken elke keer ik in m'n kamer wil?'

'Ja, en ook als je naar buiten wilt.'

'Dat meen je niet!'

'Toch wel,' zei de mooie meid. 'Je kan dus maar beter op je kamer blijven.' Ze lachte zo lief dat Victor z'n hoofd begon te tolleren en hij al zin kreeg om met de blonde del te dolleren, eerst in de jacuzzi en vervolgens op z'n kamer. Z'n verloofde was er toch nog niet. Een mens moet zich toch nuttig en aangenaam bezighouden, dacht Victor. Een beetje plezier, daarvoor ben ik hier.

'Komt wel goed, hier komt alles goed,' zei Xara. 'Hier mag je ook komen zoveel je wilt. Zo hebben we het graag.'

Victor vond dat ze in raadsels sprak, maar hoe dan ook, 't klonk allemaal wel spannend en aantrekkelijk. Hij kreeg nog een stapel papieren onder z'n neus geschoven, met het verzoek die allemaal te lezen en te handtekenen. Vreemd genoeg waren die allemaal in het Grieks. En dus vroeg hij: 'Wat staat hierin?'

'Och, het huisreglement. Gewoon tekenen en klaar,' zei Xara nogal koeltjes.

'Maar ik weet niet wat ik teken. Da's toch een beetje raar.'

'Wat is daar raar aan? Het zijn standaardclausules, niks bijzonders. Ik wil de tekst vertalen, maar die is zo saai dat je erbij in slaap gaat vallen. Ik denk dat je wel liever iets actievers doet. Zo zie je er toch uit, sportief en avontuurlijk. Overmorgen is er een wildezwijnenjacht. Da's een aanrader. Zin om je daarvoor in te schrijven?'

Victor vond het vreemd dat ze plots over iets anders begon, en dan nog wel over een wildezwijnenjacht. Hoe vreemd was dat!

Xara merkte z'n rare blik, z'n achterdocht, z'n verbazing, z'n verwondering, z'n onbegrip en zei: 'Wat vind je daar zo vreemd aan?'

'Waarom begin jij plots over een wildezwijnenjacht? Daarvoor ben ik niet naar Kratos gekomen.'

'Het is nochtans dé sportactiviteit van dit eiland. Jij lijkt me nogal een sportieve kerel. Knap ook. Ik kan niet wachten om je straks in de jacuzzi te zien.'

Victor gaf toe: 'Oké, schrijf me dan maar in. En die papieren zal ik morgen wel tekenen, als Valerie er is.'

'Wie is Valerie?' vroeg Xara.

'M'n lief. Ze komt morgen naar hier. Dat kun je toch zien op de boeking.'

Xara deed alsof haar neus bloedde. 'Ah, komt je vrouw ook?'

'Ze is m'n verloofde. We gaan volgend jaar trouwen.'

'En zij heeft ook geboekt in dit hotel?'

Victor werd er een beetje ongemakkelijk van. 'Ze staat toch in jullie computer, mag ik hopen? We hebben een kamer geboekt voor twee personen. Check maar.'

Xara checkte en zei: 'Op kamer 333 zie ik alleen maar jouw naam: Victor Vogelmanns.'

'Het is toch een suite voor twee personen? We hadden een honeymoon suite besteld.'

'Aha, dus jullie zijn toch al getrouwd?'

'Nee nee, we zijn verloofd, nog niet getrouwd.'

'Waarom boek je dan een honeymoon suite, lieverd?' zei Xara op een wat plagerig toontje dat om liefde, of iets wat ermee te maken had, vroeg.

'Omdat we willen oefenen.'

‘Oefenen? Zeggen jullie dat zo in Vlaanderen?’ zei de Hollandse del. ‘Wij noemen dat neuken, en ik dacht dat jullie het poepen noemden.’

Victor voelde een lichte neiging tot woede opborrelen, maar probeerde zich in te houden: ‘Laten we niet uitweiden over de taalkundige verschillen tussen Nederland en Vlaanderen. Ik wil alleen maar zeggen dat wij deze kamer willen uittesten, dit hotel willen leren kennen, omdat we misschien volgend jaar hier op huwelijksreis willen komen.’

‘Ach zo, nu begrijp ik het,’ zei Xara. ‘Je wilt nu dus oefenen om volgend jaar hier in ons hotel te komen poepen om kindjes te maken binnen het wettelijk stelsel van het huwelijk. Sorry, maar dat laten we hier niet toe.’

Victor schoot nu echt wel in een colère: ‘Wat laat je hier niet toe, jongedame? Je staat me hier op te geilen met je décolleté dat nauwelijks nog een décolleté kan worden genoemd, je verleidt me naar de ‘jacuzzi for you,’ maar in de kamers mag niet gepoept worden?’

‘Neuken zeggen wij in Nederland.’

‘We zijn hier wel in Griekenland, hè,’ merkte Victor heel terecht op.

‘Kratos is een redelijk onafhankelijk eiland. De Grieken weten nauwelijks van ons bestaan af.’

‘En wat heeft dat te maken met de terminologie: neuken of poepen?’

‘Niks, m’n beste Victor,’ zei Xara. ‘Het maakt niet uit hoe je het benoemt, er mag in dit hotel zoveel worden geneukt, gepoept, gebonkt, gepaald, gepompt, gevoosd, gerollebold, gerampetampt of wat dan ook, zolang er maar geen kindjes gemaakt worden.’

‘En waarom niet??’

‘Omdat dat in het reglement van het hotel staat.’

‘En waarom?’

‘Dat moet je aan de baas vragen.’

‘En waar is de baas?’

‘Die zit in z’n bureau. Ik denk dat hij de wildezwijnenjacht aan het voorbereiden is.’

‘Hoe onnozel is dat?’

‘Wildezwijnenjacht is typisch voor dit hotel en dit eiland. Het is een oude Griekse traditie. Zelfs Shakespeare heeft erover geschreven in z’n bekende gedicht *Venus and Adonis*.’

‘En heeft dat iets met het al dan niet maken van kindjes te maken?’

‘Nee, dat niet, denk ik. Dat er hier geen kindjes mogen gemaakt worden, heeft te maken met de luchtkwaliteit.’

‘De luchtkwaliteit?’

‘Ja, de lucht is hier zo zuiver, zo krachtig, dat kinderen die hier verwekt zouden worden, te groot en te krachtig zouden worden, en ouders willen vooral lieve, kleine, rustige kindjes, toch?’

‘Xara, jij kraamt onzin uit! Ik denk dat jij dringend eens naar de dokter moet gaan.’

‘Rustig, m’n beste Victor. Misschien heb je een en ander niet goed begrepen. Lees het reglement maar eens goed door. Daarin staat duidelijk gestipuleerd dat in het hotel bij het plegen van de geslachtsdaad altijd een condoom moet worden gebruikt.’

‘Nog iets?’ zei Victor met een spotlachje.

‘Ja,’ zei Xara. ‘Na de geslachtsdaad moet het condoom netjes worden toegeknoopt en in het ‘condoom hier’-luik worden gedropt. Het staat er in alle mogelijke talen op. Je kan niet missen.’

‘Waarom is dat zo?’

‘Tja, hotel policy,’ zei Xara. ‘De baas wil het zo. En de baas z’n wil is wet.’

‘Waarom weet ik dat nu pas? Waarom heeft dit hotel zo’n onzinnige regels?’

‘Voor wat hoort wat,’ zei Xara. ‘Schoonheid heeft z’n prijs, zegt de baas altijd.’

‘Rare baas heb jij,’ zei Victor. ‘Kan ik hem ontmoeten?’

‘Hij heeft het momenteel nogal druk. Misschien later. Maar zou je je nu niet beter wat ontspannen, Victor? Ga naar je kamer, en straks zien we mekaar helemaal relaxed in de jacuzzi. Daarvoor ben je toch hier?’

‘En hoe zit het met de boeking van m’n verloofde?’

‘Hoe heet ze ook alweer?’

‘Valerie.’

‘Heeft ze nog een naam?’

‘Is één naam niet genoeg? Ik noem haar ook weleens liefje, of chérie, of scheetje...’

‘Poepescheetje, zeggen jullie dat ook niet in Vlaanderen?’

‘Dat zeg ik nooit,’ zei Victor. ‘Maar zeg ‘ns: daar heb jij toch geen zaken mee.’

‘Nee, maar ja, ik weet het wel graag. Wat ik eigenlijk wilde weten... haar familienaam. Of heeft je scheetje dat niet?’

Er kwamen onfrisse dampen uit Victors grote neus. Hij begon een beetje te koken binnenin.

Xara was opmerkzaam genoeg om dat op te merken en dus bracht ze het gesprek weer in een normale baan: ‘Zeg gewoon hoe ze heet.’

‘Valerie Chichi, zo heet ze. Beetje aberrante naam, maar ze is ook wel een beetje aberrant.’

‘Aberrant?’

‘Buitenissig, afwijkend, deviant, zoiets,’ zei Victor.

‘Oké, I get the picture. Een speciale dus,’ zei Xara. ‘Dan zal ze zich hier wel helemaal thuis voelen. Ik zal haar reservatie nakijken voor je. Ga alvast naar je kamer. En neem een douche.’

‘Waarom een douche? Stink ik?’

‘Nee, je ruikt lekker, Victor. Maar onze douches zijn top notch. Je zult ’t wel zien, en voelen.’

Victor nam z’n hoteldocumenten en code en nam de lift naar de derde verdieping. De sexy lift dame glimlachte en zei: ‘Ik ben Livvy.’ Ze bracht hem naar z’n kamer, en die was onbeschrijfelijk mooi. Zowel de kamer als de lift dame. Victor had er zin in.

‘Zal ik je de douche wijzen?’ zei ze met een stem die klonk alsof het hete water al lekker stroomde.

‘Straks,’ zei hij. ‘Ik ga me nu klaarmaken voor de jacuzzi.’

‘Prima,’ zei ze. ‘Eerst in de jacuzzi. Daarna kun je een douche nemen, en dan mij.’